

jeg helt enig med hr. Peter Duetoft, at tiden var en anden. Tiden var en anden, behovet var et andet, og bevæggrundene for det, man gjorde, var andre og formentlig en række bevæggrunde, som vi i dag slet ikke kan sætte os ind i, fordi tiden i dag er en anden.

Derfor må vi også sige, at hvad angår dette, der foregik for 30 år siden – og som hr. Peter Duetoft sagde, mange af de implicerede mennesker eksisterer slet ikke længere – hvor detaljert og hvor dækkende en undersøgelse vil man overhovedet opnå? Vil man overhovedet nogen sinde blive færdig med at lave den her undersøgelse? De spørgsmål kunne man også godt stille sig selv.

Jeg tror, hr. Duetoft har ret i, at det ville blive en mangelfuld rapport under alle omstændigheder, og derfor er der formentlig ingen grund til at gøre det.

Men når vi taler om Politiets Efterretningstjeneste, så er det jo en hemmelig tjeneste. Det er en hemmelig efterretningstjeneste. Det kan godt være, der er nogen, der mener, at det strider mod demokratiets principper, men hvis det ikke er sådan, at det, efterretningstjenesten laver, det arbejde, den laver, hvis ikke det kan foregå i hemmelighed, så kan vi lige så godt lade være med at have en efterretningstjeneste.

Hvis det er sådan, at der er partier og politikere her i Folketinget, der mener, at vi skal nedlægge Politiets Efterretningstjeneste og den form for arbejde, de laver, så skal man da sige det ærligt i stedet for med alle mulige krumspring at prøve at hoppe rundt og begrænse Politiets Efterretningstjenestes muligheder for at lave det arbejde, de er sat til at lave.

Se det, man egentlig længe har diskuteret og mange har givet udtryk for, er, at Politiets Efterretningstjeneste skal holde øje med yderfløjene, og jeg har blot med et par eksempler her måske præciseret, at jeg ikke tror, at det kun er yderfløjene, Politiets Efterretningstjeneste skal holde øje med. Jeg har da også den opfattelse, at der er mange, der siger: Hvem skal så registreres, og hvem skal ikke registreres? Hvem skal der holdes øje med, og hvem skal der ikke holdes øje med?

Jeg håber da, at Politiets Efterretningstjeneste også holder øje med, hvad jeg render rundt og laver som politiker. Jeg mener, at det er deres pligt, uanset hvilket politisk parti man kommer fra, at have en finger på pulsen: Hvad er det, der foregår i vores samfund, hvor bevæger vi os hen, hvem laver hvad? Det gælder i hvert

fald, når vi taler om de politikere, som står i spidsen for nogle partier og bevægelser.

Jeg vil så også sige, at det begreb, der hedder lovlig politisk virksomhed, jo ikke pludselig skal gå hen og blive et skjul for, at man kan lave andre forbryderiske handlinger. Det må det aldrig nogen sinde blive, og jeg er da glad for, at det er man faktisk enige om rundt i hele Folketingssalen, at det må aldrig være sådan, at det bliver et skjul for forbryderiske handlinger.

Men så synes jeg, jeg vil sige, at alle ved jo, og alle vidste, hvad det var, der skete. Alle havde jo fornemmelsen af, at det var det og det, der skete. Der var aldrig nogen, der sådan konkret vidste, at det var præcis det, der skete, og vi accepterede det jo. Både min generation og generationen før mig accepterede jo, at sådan var det, fordi det var nødvendigt.

Jeg kan sige for Fremskridtspartiets vedkommende, at der ikke skal foretages nogen undersøgelse. Vi kan ikke støtte lovforslaget. Vi mener ikke, der skal være hverken en juridisk undersøgelse eller en historisk undersøgelse. Efterretningstjenesten har efter vores overbevisning kun gjort sin pligt. Jeg vil endda sige, at hvis Politiets Efterretningstjeneste ikke havde gjort sin pligt, ville der være grund til at lave en undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, Politiets Efterretningstjeneste har ikke bare gjort deres pligt, de har overopfyldt deres pligt, og det får mig til at spørge hr. Tom Behnke: Mener hr. Tom Behnke, at der skal være retningslinjer for efterretningstjenestens arbejde? Og hvis der er retningslinjer for efterretningstjenestens arbejde, mener hr. Tom Behnke så, at disse retningslinjer skal overholdes?

Det synes jeg er relevant at få afklaret. Altså hvis det f.eks. er sådan, at efterretningstjenesten – det er noget helt hypotetisk – gennemfører indbrud i en privat ejendom uden dommerkendelse, er det så noget, der er acceptabelt, hvis det er i en højere sags tjeneste, nu ser vi bort fra det dér med øjeblikkets forspildelse osv., men altså går ind og gentagne gange laver indbrud i en privat ejendom uden dommerkendelse, er det noget, der er acceptabelt, eller skal Efterretningstjenesten overholde landets love?

Kan vi ikke starte med at få det præciseret for at få at vide, hvad det er, vi snakker om, og hvordan vi kan gå videre herfra?